

**Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorijs
III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvs I., Stephanvs IV.,
Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges
Francorum, Carolvm Martellvm, ...**

Gretser, Jacob

[München], 1613

Jtem exemplar Epistolæ eiusdem Papæ, ad Domnum Carolvm Regem, &
eius præcelsam genitricem directa de Christophoro, & Sergio filio eius, qui
cum Dodone, & cæteris Francis, Stephanum Papam, interficere ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

ANNOTATIO.

Recitant hanc Epist. integram Baronius Anno D C C. L X X. Et Centuriatores Cent. 3. cap. 10. quam dicunt, plenam esse pontificiis artibus. Sed num fraus vel techna dehortari Reges iam aliis desponsos, ne contra fidem datam alias uxores ducant? Hanc enim potissimum ob causam Stephanus tanta orationis vehementia hoc matrimonium cum Langobardorum gente dissuasit, ut liquet ex ipsa Epistola, & rectè etiam observavit Baronius. Quamvis Pontifex etiam alias huius coniugij dissuadendi causas habuerit.

Item exemplar Epistolæ eiusdem Papæ, ad Dominum Carolum Regem, & eius præcellam genitricem directæ de Christophoro, & Sergio filio eius, qui cum Dodone, & cæteris Francis, Stephanum Papam, interficere conati sunt.

XLVI.

Huius Epistolæ Summarium recitant Baro. & Cent.

DOMNÆ religiosæ filiæ Bertradæ, Deo consecratæ, seu Domino excellentissimo filio Carolo Regi Francorum, & Patricio Romanorum Stephanus Papa. Cum magno dolore & gemitu cordis, tribulationis atque mortis periculum, quod nobis per sequaces diaboli, iam eveniebat, ecce subtilius per has nostras Apostolicas Syllabas à Deo consecratæ religiositatis vestræ, atque præcellentissimæ Christianitatis tuæ auribus intimare studemus, eo quod nefandissimus Christophorus, & Sergius nequissimus eius filius, consilium ineuntes cum Dodone, Misso germani tui Carlomanni Regis, nos interficere insidiabantur. Unde cum eodem Dodone, & eius Francis,

cis, cum aliquibus eorum nequissimis consentaneis^r aggregantes exercitum super nos, in Lateranensium sanctum Patriarchatum, cum armis ingressi sunt, confringentes & ianuas atq; omnes cortinas ipsius venerandi Patriarchij, lanceis perforantes, atque intus in Basilicam Domni Theodori Papæ, vbi nullus ausus^r est aliquando, vel etiam cum cultro ingredi, tum loriceis & lanceis, vbi sedebamus, introierunt, sicque ipsi maligni viri insidiabantur nos interficere, sed omnipotens Deus cernens rectitudinē cordis nostri, quòd nulli vnquam malum cogitauimus, de eorum nos eripuit manibus, & vix per multum ingenium dum hic apud nos Excellentissimus filius noster Desiderius^r Langobardorum Rex, pro faciendis nobis diuersis iustitiis B. Petri existeret, per eandem occasionē valuimus, cum nostro clero, refugium facere ad protectorem vestrum; & continuo direximus nostros sacerdotes ad eosdem malignos Christophorum atq; Sergium, vt ab eadem iniquitate, quam pertractauerant nobis ingerere, resipiscerent & ad nos ad B. Petrum, properarent. Illi mox, vt audierunt, de præsentī, cum Dodone & eius Francis, turmas facientes, & portas ciuitatis claudentes, fortiter resistebant, & nobis comminabantur, atque in ciuitatem nos ingredi minimè permittebant: & dum in eadem perfidia permanerent, & cognouisset vniuersus noster populus eorum, iniquum consilium, de præsentī eos dereliquerunt, qui etiam & plures per murum descendentes ad nos, properauerunt. Alij vero portam ciuitatis aperientes, ad nostri progressi sunt præsentiam, & ita ipsi maligni viri coacti atque nolentes, ad nos in Ecclesia sancti Petri sunt deducti; quos interficere vniuersus populus^r

a

nite-

nitebantur, & vix de eorum manibus eos valuimus eripere, & dum infra ciuitatem, nocturno silentio, ipsos saluos introducere disponderemus, ne quis eos conspiciens interficeret, subito hi, qui eis semper infidiabantur, super eos irruentes, eorum eruerunt oculos, Deo teste dicimus, sine nostra voluntate atq; consilio.

Vnde magno dolore nostrum atteritur cor, & credite nobis à Deo consecrata filia, atque excellentissime fili, nisi Dei protectio, atque beati Petri Apostoli, & auxilium Excellentissimi filij nostri Desiderij Regis fuisset; iam tum nos, quamque noster clerus & vniuersi fideles sanctæ Dei Ecclesiæ & nostri, in mortis decidissemus periculum. Ecce quantas iniquitates & diabolicas immissiones hic seminavit atque operatus est prædictus Dodo, vt qui debuerat in seruitio beati Petri, & nostro fideliter permanere, ipse è contrario, animæ nostræ infidiabantur; non agens iuxta id, quod à suo Rege illi præceptum est, in seruitio beati Petri & nostra obedientia fideliter esse permansurum, & certò credimus, quod dum tanta eius iniquitas ad aures excellentissimi filij nostri Carlomanni Regis peruenit, nullo modo ei placebit, in eo, quod in tantam deminorationem atq; deuastationem sanctam DEI Ecclesiam is Dodo, cum præfatis suis nefandissimis sequacibus, cupiebat deducere; & ideo nostras tribulationes & angustias atq; pericula à Deo institutæ religiosissimæ Christianitati tuæ, atq; Excellentia vestra innotuimus, quoniam profectò omnipotens Deus, credentes in se, & confidentes in eius misericordia, non dereliquit.

Agno-

Agnoscat autem Deo amabilis religiositas vestra atq; Christianissima excellentia tua, eo quod in nomine domini bona voluntate nobis conuenit cum præfato Excellentissimo, & à Deo seruato filio nostro Desiderio Rege, & omnes iustitias B. Petri ab eo plenius & in integro suscepimus; tamen & per vestros Missos de hoc plenissime eritis satisfacti. Deus autem omnipotens sua vos protectionis dextera circumtegat, & præsentis regni gubernacula* æuis atq; prosperis temporibus perfrui annuat, & æterna præmiorum gaudia multipliciter faciat adipisci. Incolumem religiositatem vestram atq; excellentiam tuam gratia superna custodiat.

*Item exemplar Epistola eiusdem Pape, ad
Domnum Carolum, & Carolomannum Reges directæ, in qua
continentur vberissima benedictiones & pro eorum
fraternitatis concordia, gratiarum actiones,
& de iustitiis sancti Petri.*

XLVII.

DOMNIS excellentissimis filiis Carolo, & Carolomanno Regibus Francorum, & Patriciis Romanorum Stephanus Papa. Benedictus Dominus DEVS noster, pater misericordiarum & Deus totius consolationis, qui consolator & propitiator existit omnium inuocantium eum in veritate. Ipse enim redemptor noster preces clamantium ad se exaudiens mœrentium tribulationes ad gaudiũ conuertit, q; certè nũc in nobis atq; vniuerso peculiari populo sanctæ Dei Ecclesiæ eius, diuinę pietatis clementiã & misericordiæ benignitatẽ cernimus esse diffusã, in eo, q; nostrę orationis vota exaudiens & mœroris nostri

*Memina-
runt huius
Epistola
Bar. &
Cent.*